

Дунаєвцький Вісник

ЧЕТВЕР

10 вересня 2015 р.

№36 (10840)

Рік
ЗАСНУВАННЯ
1930

Вшанували підприємців

Щорічно в першу неділю вересня в Україні відзначається День підприємця. Запровадження цього свята на державному рівні – це визнання тієї ролі, яку відіграють у розвитку вітчизняної економіки підприємництво і приватна ініціатива. Розвиток підприємства і збільшення на цій основі надходжень до державної скарбниці дає можливість вирішувати ряд найактуальніших соціальних-економічних проблем, передбачає зміцнення економіки, створює нові робочі місця.

У п'ятницю у районному культурно-мистецькому просвітницькому центрі відбулись урочистості з нагоди професійного свята підприємця.

На початку заходу, за традицією, присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять Небесної Сотні та загиблих воїнів АТО.

Зі святом підприємців району привітав голова РДА Олександр Бернашевський, який наголосив, що політика розвитку та підтримки підприємництва є одним із пріоритетних напрямків політики України, і позицією влади є тісна співпраця з представниками бізнесу.

Олександр Бернашевський згадав усі сфери підприємницької діяльності, у яких задіяні дунаєвчани – представники малого та середнього бізнесу, і побажав підприємцям краю процвітання, благополуччя та успіхів у справах.

Голова РДА вручив спільні грамоти райдержадміністрації та районної ради кращим представникам місцевого бізнесу.

Зі святом підприємців привітали і начальник ОДПІ Андрій Щербанюк та начальник районного управління пенсійного фонду Віктор Ніженок, які також побажали винавцям свята всіляких гараздів і вручили грамоти та цінні подарунки.

А гарний настрій підприємцям Дунаєвщини того дня дарували працівники культури та аматори художньої самодіяльності.

Ольга ОСТАПЧУК, фото Володимира ОЛІФЕРА

8 вересня - Міжнародний день солідарності журналістів

Щорічно 8 вересня, за рішенням IV конгресу Міжнародної організації журналістів, у пам'ять відомого чеського журналіста Юліуса Фучика, який загинув у роки Другої світової війни, відзначається Міжнародний день солідарності журналістів. І саме в цей день у колі своїх колег та шанувальників відзначала свій 85-річний ювілей наша районна газета «Дунаєвцький вісник».

85 років для історії – невеликий термін. Для газети це ціла епоха. Великий і тернистий шлях пройшла вона з тих пір, як в далекому 1930 році з'явилась перед читачами. Увесь цей час вона намагалась бути цікавим і чесним спієрозмовником, мудрим порадиником. Влучне слово журналістів спонукає читача до роздумів, формує громадську думку. Вже багато років підряд дружимо

на підтримку воїнів АТО. Під час таких заходів було зібрано понад 14 тисяч гривень. Велика вам шана та подяка за вашу людяність та небайдужість, за патріотизм, який ви фор-

муєте з тим, щоб кожен свідомий українець празнує зробити все, аби допомогти нашій державі стати такою, про яку ми мріємо. Бо дуже велику ціну

районного музею Наталія Барахтенко, представник ГО "За конкретні справи" Тетяна Ільсва.

Завітали ветерани і колишні працівники журналістської галузі – багаторічний редактор районки, високошанований Тадеуш Адамович Михайловський, Роман Михайлович Браташ, Давид Мойсейович Квц, Марія Кіндратівна Макогон, Зінаїда Михайлівна Тупова.

Були і представники літературно-мистецького об'єднання «Сонях» Наталія Мазур, Євгенія Бучківська, Маргарита Шваєрнова, Віра Спірякіна.

Багато хороших спів лунало у цей день на адресу "районки", багато й побажань. Адже журналістам доводиться працювати в непростий час. Проте основною позицією кожного має бути правда, об'єктивність, чесність. Про це зазначали виступаючи. Присмню, що у цей день не обійшлося без телефонних дзвінків (серед яких – від доктора історичних наук, професора Віктора Прокопчука), листів, зокрема від Заслуженого лікаря України Володимира Садлія, який передплатує районку понад 50 років.

Колектив редакції «Дунаєвцького вісника» висловлює щирі вдячність усім, хто завітає на наше свято, а також тим, хто допоміг його організувати і провести: районному відділу культури (начальник Леоніда Сирота), працівникам РК КМЦ (директор Іван Паштепа, працівникам районної бібліотеки (директор Олена Сидорович).

Валентина Байталюк, фото Володимира Оліфера

і професійний колектив газети щоденно вкладає свої знання в неї, щоб жителі Дунаєвщини мали змогу довідатись про всі значущі події, ознайомитись із досягненнями земляків, одержати багато цікавої і цінної інформації.

Журналісти – це люди, які перші опиняються у вирі подій. Саме висвітлення події Майдану, а потім участі наших земляків в АТО, на будівництві фортифікаційних споруд на Сході України стали головними на шпальтах районної газети. Колектив нашої «районки» не тільки розкриває ці події, але й організовує благодійні акції

заплановано за волю та Незалежність – життя кращих патріотів.

Саме такими словами, а також урочистим виконанням державного Гімну та хвилиною мовчання 8-го вересня у приміщенні Дунаєвцької районної бібліотеки розпочались урочистості з нагоди свята.

У заході взяли участь голова Дунаєвцької райдержадміністрації Олександр Бернашевський, голова районної ради Антон Каміньський, мер міста Станіслав Небельський.

Серед почесних гостей – наші земляки, сьогодні – хмельничани: доктор філософії в галузі права,

Смертельна брехня

Кадри трагедії, що сталася в останню неділю літа біля Верховної Ради, облетіли всю країну: напевне, немає жодного телевізійного каналу, який не пустив би в ефір протистояння громадян зі співробітниками Нацгвардії, кидок гранати й вибух, після якого граніт під будівлею парламенту був усіяний тілами поранених людей. Трос військово-ослужбовців загинули, майже півтори сотні нацгвардійців та цивільних осіб потрапили до лікарень з травмами різного ступеня складності.

Особу, яка кинула гранату, дуже швидко встановили й затримали. Ним виявився Ігор Гуменюк, член партії «Свобода» та борець добровольчого батальйону «Січ». Але ж усім зрозуміло: гранатометник Гуменюк став лише спусковим курком, завдяки котрому зброя вистрілила. Події, що сталася біля Верховної Ради 31 серпня, було ретельно зрежисовано тим, хто переслідував мету показати: громадянська війна в Україні дійсно існує, і йде вона не на Сході, а в самому серці нашої країни.

Іншою метою режисерів кривавого спектаклю була демонстрація нібито несприйняття громадянами внесення змін у Конституцію, які спрямовані на досягнення миру й знекровлення російського агресора за допомогою союзників України у Європі й США. І градус конфлікту, який розгорівся навколо змін до Основного Закону, старанно підтримувався як на площі перед будівлею парламенту, так і в залі під куполом.

Тому, напевне, варто зупинитись хоча б на ключових моментах змін, яких зазнало тіло Конституції в понеділок, 31 серпня. Президентом, який був ініціатором конституційних змін, звинувачують у спробі узурпації влади через запровадження інституту префектів – чиновників, яких буде призначено в регіони для контролю щодо дотримання законодавства органами місцевого самоврядування. Але чомусь ніхто з критиків президентських ініціатив не зауважує, що префекти також будуть підзвітні Уряду та Президенту. У випадку, якщо хтось захоче пограти в Наполеона, амбіції буде швидко вгамовано. Крім того, на місцях значно переоцінюють повноваження префектів: адже префект не

зможє одноосібно скасовувати рішення місцевих рад; навіть якщо він вирішить, що ради трохи загралися в сепаратизм, їхнє рішення може бути скасовано лише після того, як за поданням префекта Президент звернеться до суду, аби отримати вичерпну відповідь щодо відповідності дій місцевих рад Основному Закону.

І, мабуть, найголовніше: зміни до Конституції набувають чинності не негайно, а лише після того, як буде внесено відповідні зміни у понад 300 нормативних актів щодо норм місцевого самоврядування. Голова парламентської фракції «Народний фронт» Максим Бурбак пояснював, що прем'єрська політична сила остаточно підтримає зміни в Основний Закон не раніше, ніж зазначені документи буде відповідно відкореговано. «Наступне голосування у 300 голосів буде після того, як будуть прийняті законопроекти про префектів, про місцеве самоврядування – оновлений законопроект, про

органи виконавчої влади. Загалом понад 300 нормативних актів, які треба змінити, щоб Конституція і децентралізація запрацювали», – наголосив Бурбак.

Отже, відсутність «змови» щодо конституційних змін є очевидною. Тому можна говорити про те, що політичні сили, які підтримували температуру кипіння в Раді й поза нею в день внесення змін у Конституцію в

здавалося, ось-ось Тягнибок зробить те, що є найбільш логічним і очікуваним у цій ситуації – попросить вибачення у матерів і рідних загиблих хлопців. Але лідер «Свободи» так і не наважився сказати такі важливі слова. Натомість почав перекладати відповідальність на правоохоронців. Політично вижити – за будь-яку ціну, скинути з себе відповідальність, накинути її на інших – так живе багато політиків сучасної України.

І чисто наших, українського розливу, так і «виписаних» із-за кордону. Якась страшна прикрийсть реалій нашої політики – вона, здається, може переламати кожного, хто сумнеться в неї бодай по пояс. Вчора людина-авторитет, за нових обставин на посаді – такий як усі, схильний до інтриг і політичних воєн. Міхо Саакашвілі – багато сподівань до призначення, але минули кілька місяців і голова Одеської ОДА не зміг показати жодного результату своєї роботи. Жодного! Лише кілька паракцій – весь арсенал здобутків. На жаль.

Звісно, критикувати завжди простіше, ніж щось робити. Особливо в умовах війни з сильним та підступним ворогом. Тому будь-який позитивний результат при таких розкладах є надзвичайно цінним. Директор-розпорядник МВФ Крістін Лагард у неділю зазначила, що Україна здивувала світ швидким темпом реформ. «Було дуже важко досягти тієї макроекономічної стабілізації, яка наразі закріплюється, отримати економіку, яка вже показує ознаки відновлення», – заявила пані Лагард під час прес-конференції з Президентом Петром Порошенком минулої неділі.

Цій пані з білосніжною посмішкою віриш. Хоча б тому, що вона не балотуватиметься на місцевих виборах в Україні, не хоче увійти на вулицю Грушевського прем'єром, не мріє про мандат народного депутата. А тому у неї просто немає необхідності казати неправду.

Ольга Плюсер

туції набувають чинності не негайно, а лише після того, як буде внесено відповідні зміни у понад 300 нормативних актів щодо норм місцевого самоврядування. Голова парламентської фракції «Народний фронт» Максим Бурбак пояснював, що прем'єрська політична сила остаточно підтримає зміни в Основний Закон не раніше, ніж зазначені документи буде відповідно відкореговано. «Наступне голосування у 300 голосів буде після того, як будуть прийняті законопроекти про префектів, про місцеве самоврядування – оновлений законопроект, про

першому читанні, дяки абсолютно свідомо, намагаючись підбурити якомога більшу кількість громадян. Цих політичних сил три: партія «Свобода», «Батьківщина» й Радикальна партія Олега Ляшка. Не виключено, що ніхто з них не ставив собі за мету здійснення теракту, який забере життя трьох бійців Національної гвардії, а десятки громадян відправить до лікарняних ліжок.

Лідер партії «Свобода» Олег Тягнибок на одному з ток-шоу відчайдушно намагався виправдати свою поведінку 31 серпня. Видно було його знервованість і невпевненість.

Партії «Солідарність» - Блок Петра Порошенка» та УДАР об'єдналися в одну політичну силу

Партії «Солідарність» - Блок Петра Порошенка» та УДАР об'єднуються в одну політичну силу - таке рішення підтвердив Дванадцятий позачерговий з'їзд партії «Солідарність» - Блок Петра Порошенка».

«Політики повинні об'єднатися заради України в парламенті і берегти цю єдність, яку так мріє зруйнувати наш ворог. Світ об'єднується навколо України, і ми повинні як злицію ока берегти зовнішню солідарність Заходу з нами і єдину позицію США, ЄС, всіх країн «великої сімки» щодо тиску на Росію як країну-агресора, яка атакувала Україну».

Сьогодні не час і не місце для політичного егоїзму. Сьогодні у цій залі ми збралися сказати, що, лише об'єднавшись – переможемо.

І я сьогодні тут, щоб привітати важливий об'єднавчий крок двох ідеологічно близьких політичних партій – «Солідарності» та УДАРУ» - заявив Президент України Петро Порошенко.

Головою партії «Солідарність» - Блок Петра Порошенка» обрано Віталія Кличка.

Віталій Кличко: Люди довірятимуть владі, яка, в першу чергу, керується їх інтересами, а не своїми політичними мотивами.

«Сьогодні ми створюємо єдину політичну силу, яка усвідомлює свою відповідальність за те, що відбувається в країні. За ефективні реформи, за реальні зміни, за перспективи нашої держави».

Ми сьогодні робимо відповідальний крок. Як ніколи, можливий реванш старих сил. - Сил, проти яких борюся Майдан, сил, які розстрілювали українських патріотів на Майдані. Тому ми не повинні допустити помилок минулого», - заявив Віталій Кличко.

Юрій Луценко: Реформи – довга, важка і відповідальна робота. Ми маємо збудувати міцний міст, яким вийдемо з радянської трясовини.

«Ми сьогодні говоримо не тільки про об'єднання двох політичних партій. Об'єднання правоцентристських демократичних сил навколо плану реформ

Президента – єдино правильна стратегія боротьби проти головних ворогів успішної України. Що це за вороги? - російський імперіалізм, олігархи, корупція, популізм і розбрат.

Тому це не об'єднання назв, це не боротьба за політичні рейтинги, це не боротьба за місце у партійній вертикалі. Ми об'єднуємось, бо у нас є спільна мета, спільні цілі.

Дорогу осилить той, хто йде командою і вірить своїй команді. Це об'єднання зусиль задля того, що ми пообіцяли виборцям. Щоб виправдати той мандат, який ми отримали від Майдану, від українського народу», - заявив Віталій Луценко.

Партійний з'їзд ухвалив нову редакцію Програми партії, а також новий склад Центральної ради партії.

Плекаємо творчістю

У 2014/15 навчальному році 335 випускників Дунаєвеччини здобули базову середню освіту, а 626 - неповну середню. Особливо стає відрадно, що в цьому потоці випускників 36 юнаків і дівчат були вихованцями районного Будинку творчості школяра.

Навчались упродовж кількох років у різних гуртках, об'їздили у різноманітні студії, клуби, секції, діти за вибором засвоїли різноманітні навчальні програми з позашкільної освіти, успішно склали кваліфікаційні іспити.

Серед цієї когорти випускників найбільше бажання здобути додаткову освіту у нашому позашкільному закладі виявилось зі шкіл районного центру, у селах Смирнич, Синьці, Мушкунці, смт Дунаївці. Тут великою популярністю у хлопців та дівчат користувались гуртки хореографічного мистецтва, сучасного і народного танцю. Керівники гуртків: Юлія Крентовська, Оксана Дрейдель домоглися того, щоб їх вихованці-випускники не раз демонстрували свою майстерність на районних оглядах, а Олена Ночка - на обласних та всеукраїнських фестивалях.

Плідно працювали гуртки із декоративно-прикладного мистецтва «Писанка» (керівник Валентина Войтова), образотворчого мистецтва (керівник Наталія Тищенко), «Джерельце» (керівник Наталія Погнайко).

Вихованці - випускники, дев'ятикласники Дарина Довгошинок, Владислава Коваленко, Тетяна Харкова, Анастасія Слівінська (ЗОШ №2), Олена Гончар (НВК "ЗОШ І-ІІ ст. п.м.назія"), Тетяна Слівінська (ЗОШ №3) на виставках щоразу демонстрували свої дразючі вироби з писанкарства у Хмельницькому, а Руслана Юрецька, одинадцятикласниця із Великожванчяцької ЗОШ, та Руслана Тищенко, дев'ятикласниця із міської ЗОШ №2, виявились чи не найкращими умільцями декоративно-ужиткового мистецтва в теміці живопису на районних виставках.

Випускниця ж із Дунаєвеччини ЗОШ І-ІІ ст. Алена Данилюк одразу виборала звання переможця обласної виставки і Всеукраїнського конкурсу декоративно-ужиткового мистецтва «Знай і люби свій рідний край».

Завдяки впровадженню у навчально-виховний процес проектних технологій «З мистецтвом на ти», «Поріднені творчістю», «Плекаємо обдарованість», «Дозвілля», «Назустріч часу», «Юні техніки - Україні», вико-

ристанню індивідуального підходу до кожного гуртківця-чима випускників Дунаєвеччини, вихованців нашого БТШ останнім часом змогли вдало проявити себе не тільки у районі, а й «засвітитися» на теренах Хмельниччини та України.

Так, гуртківці з села Лисовець, одинадцятикласник Валентин Кушнір та дев'ятикласник Валентин Сташок (керівник Михайло Завалов) протягом останніх трьох років були призерами і переможцями Всеукраїнських фестивалів «Змірія» у містах Дніпропетровськ, Херсон, а також і змагань з ракетомодельного виду спорту у чемпіонатах України.

Дев'ятикласники Ілля Іванов, Богдан Дубінчак - учні ЗОШ «НВК, п.м.назія» та одинадцятикласник Назар Кубатий із ЗОШ №2, гуртківці-гітаристи, учасники вокально-інструментального ансамблю «Шкільні роки» (керівник Володимир Улановський) вже чотири роки підряд - переможці районного конкурсу «Музика нас об'єднала», у цьому році стали переможцями обласного фестивалю вокально-інструментального ансамблю і демонструватимуть найближчим часом майстерність своєї гри на гітарі перед всеукраїнським журі.

Упродовж кількох років ставав лідером районних оглядів-конкурсів учасником обласних духових оркестрів Шатавського НВК «ЗОШ І-ІІ ст. колегіум» (керівник Вячеслав Райчук), у складі якого були цьогорічні випускники - Андрій Куракін - одинадцятикласник і Богдана Бейлик - дев'ятикласниця.

В історії дитячого шахового клубу «Гросмейстер» добру славу залишить про себе гуртківець Владислав Глухов, одинадцятикласник міської ЗОШ №3, який в останні чотири роки виборював прозові місця на першість клубу і міста Дунаєвеччини, а в цьогорічному районному турнірі з шахів, присвяченому 71-й річній загибелі Хмельниччини від німецько-фашистських загарбників, заволодав чемпіонською короною Гарну школу учнівського самоврядування пройшли, формуючи бачення якості лідерів і активно проявляючи себе в роботі районної ради старшокласників, випускники Іванка Фабіанова з Макова та Руслана Юрецька з Великого Жванчка.

Старанними учасниками позашкільної освіти був чи не кожен цьогорічний випускник. Враховуючи це, педагогічна рада Будинку творчості школяра прийняла одностайне рішення: крім «Свідцтва про позашкільну освіту», 36 гуртківцям - випускникам БТШ - вручити ще й грамоти за активну участь у життєдіяльності закладу, досягнуті творчі успіхи у навчанні.

Всі відзнаки вручено дітям у День випуску їх з навчальних закладів. І стає радісно на душі: справжні цінності освіти за вибором дітей та їх батьків у позашкільному середовищі являють і сприяють інтелектуальному і духовному розвитку життєвокомпетентної особистості, спонукають піднесенню активної творчості наших вихованців.

Хочеться сподіватись, що новий 2015-2016 навчальний рік буде не менш цікавим та насиченим. Отже, ми пропонуємо:

до уваги школярів та батьків!

Дунаєвецький Будинку творчості школярів гостинно відчиняє двері і запрошує на навчання в гуртки, студії, клуби, даючи можливість розвивати творчі здібності, вдосконалювати таланти, обирати вірний шлях до свого професійного майбутнього та просто цікаво жити і корисно проводити час після занять у школі!

На вас чекають гуртки:

початкове технічне моделювання, «Юні журналісти, автомобільний, школа «Лідер», бойовий голлак (на базі ЗОШ №3), клуби дозвілля, комп'ютерний, картиністи (на базі ЗОШ №3), шаховий клуб «Гросмейстер», народний танець, польська мова, сучасний танець, бісероплетіння, українська та декоративна вишивка, спортивний танець Брей-данс, художня різьба, вокально-інструментальний ансамбль, вокальний спів, мистецтвознавство, юні гітаристи, ансамбль народних інструментів, образотворче мистецтво, писанкарство, м'яка іграшка, «кумілі рука», ляльковий театр, літературна студія «Джерельце» та ін.

Запис проводиться щоденно з 13 до 17 год.

Наша адреса: м. Дунаївці, вул. Шевченка, 46, тел.: 3-14-44.

Вікторія Пивоварова,
директор Будинку творчості школяра

Нам пишуть

“Для мене особисто «Дунаєвецький вісник» - це вікно в рідний край”

Коли в пам'яті впливає проста людська істина того, що в житті ніколи нічого не повторюється: ні час, ні можливості, - то це точно про нашу районку. Різні часи пережила вона за 85 років. Тяжким був до- і повосенний період, нелегкими часи розбудови, коли треба було і день вистояти, і ніч пережити, та при всьому цьому газета була завжди на гребені всіх подій з присутньою їй професійною і людською необхідністю, радістю колективної праці.

Для мене особисто «Дунаєвецький вісник» - це вікно в рідний край, дорогу школу, історичні стіни якої ще беруть святі слова учителів різних поколінь, де залишились і мої сліди, як малі, так і ті, що за порогом школи, коли я вийшла в дорогу довжиною в життя.

Кажуть, що про світле майбутнє пишуть політики, про минуле - історики, а от про реальне, буденне - журналісти. Зміст цієї турботи, як я вважаю, в тому, щоб вчасно і безпристрасно донести до читачів правду подій, життя району, окремих його особистостей. Журналісти «Дунаєвецького вісника» пишуть про всіх, а от про них - мало хто. Та для мене саме про них говорять їхні публікації. Я ціную кожне слово, бо черговий випуск районки - все одно, що значимий день у випускному класі.

Хочу висловити слова подяки журналістам Оксані Іванець, Людмилі Веселій, Володимирі Оліферу, Ользі Остапчук, редактору Валентині Байталюк. З задоволен-

ням читаю кожну газету, яка тільки може до мене потрапити. Небайдужість, активна життєва позиція, любов до рідного краю відчувається в кожному рядку. Коли читала газету про день самоврядування, де йшла розповідь про кожного сільського голову, думала: як це важливо - кожним своїм вчинком, вирішенням проблем на селі, в сільській чи міській дбати про добробут кожного жителя. Дуже присмилю, що до питань соціально-економічного розвитку населених пунктів Дунаєвеччини активно підключаються підприємці і фермери. Про все це я дізнаюся як з часопису, так і з сайту газети, який був гарно структурований і цікаво наповнений. Дізналась, що саме ним, як і версткою та оформленням часопису, займається Наталка Гриневич. Тож коли сайт певний період не працював, відчувала брак інформації з рідної Батьківщини, де маленькою крапкоюю на карті є моя Дунаєвеччина та село Підлісний Мухарів.

На поверхні моїх спогадів - завжди передові люди Поділля: Г.І.Ткачук, М.М.Мазур, В.С.Стеньгач. Ще навчаючись в Підлісному-карівській школі, я прислухалась, з якою повагою говорили мої батьки про тодішнього керівника колгоспу «40-річчя Жовтня» Володимира Матковського, пізніше тут працював і Леонід Байталюк. І якою була моя радість, коли в честь його ювілею районка розмістила розповідь онучки Даші про свого дідуся. Як це важливо для юного покоління - цінувати

старших, їхню працю.

Редакція об'єднала навколо себе творчі особистості. Саме завдяки «Дунаєвецькому віснику» мені стали відомі імена Олени Ткачук, Євгенії Бучківської, Валентини Ластовської, Маргарити Шевченко, Наталії Мазур.

Особливу значимість для мене має історія Дунаєвеччини, розповіді про її славних людей. Багато таких матеріалів друкується на сторінці «Спадщина».

Безцінним матеріалом для газети є листи читачів, які завжди відкривають завісу над часом. Особливо цікаві розповіді про ветеранів війни і праці, автором яких є Степан Колісник із Балики, Борис Долинський із Дунаєвеччини.

Деякі газети (по можливості) я привезла у Молдову, де зараз проживаю. Значу, що з гордістю показувала їх своїм друзям і знайомим, тому що кожна наповнена щирими цікавими розповідями, порадами, повідомленнями. Мої толерантні друзі - молдовани, болгар, гагаузи, з якими я спілкуюся на їхніх мовах, просто заздять, що з мого серця завжди ліне українська.

У вересні є свято - Міжнародний день солідарності журналістів. Вітаючи колектив редакції, зичу всім творчої наснаги, радості від колективної праці, ще більше листів від читачів, а головне - бути часописом, близьким та бажаним для усіх жителів району.

Марія Гіджоліцька,
Молдова

Я завжди чекаю нашу «районку»

Вже традиційно, з року в рік, кожного четверга ми чекаємо пресу. Серед інших газет першим до рук завжди беремо «Дунаєвецький вісник». Адже це чи не єдине публіковане видання у нашому районі, з якого можна дізнатись про те, чим живе Дунаєвеччина. Як дізнатись про основні події району? Які сторінки на цей раз розкажуть про події минулого? Хто із людей привідчинить свою життєву книгу?

Коли мені кажуть, що не передплачують «районку», дивуюсь, бо жити тут і не знати про події - це примітивно. Розумію, що зараз вкрай важко доводитись пенсіонерам, бо приносять оту невисоку пенсію, розкладеш на купки, гляди - і вже й нічого не залишилось. А «купки» оті називаються: аптека, ремонт, комунальні платежі, газ та ін. Проте серед моїх є ще й передплата. Бо газета - це не просто віконечко в світ, а й, на мою думку, трохи міцніший ґрунт під ногами. Бо скільки зараз відбувається законодавчих змін то до пенсійного забезпечення, то щодо централізації, то стосовно соціа-

хисту населення, і яким не наша районка, не просто було би воло-

діти такою інформацією. Знаю, що малодь посміхнеться на мої слова і мовить: «А інтернет навіщо?». Не можу не погодитись. Проте не всяк ним володіє і не скрізь він доступний.

Газета, особливо останнім часом, стала якоюсь ближчою, ріднішою. Ми, читачі, живемо болями нашої країни. І хоч у нас тут

немає війни, вона є у душі кожного, у серці небажудючих дунаївчан. Не можна без сліз було читати розповіді про наших загиблих Героїв, де кожен із авторів частково проживав їхнє життя, вірніше сказати, торкався серцем тих трагічних подій і сторінок...

Знаю, що 8 вересня - Міжнародний день солідарності журналістів. Скажу, що, будучи ще нещодавно педагогом, не перестаю жити подіями і району, і міста, і держави. Спостерігаю за розвитком подій навколо роздержавлення ЗМІ, законодавства стосовно цього то толчеться на місці, то вигадую таві круті віражі, а потім знову зупиняється. Мабуть, не легко брату-журналісту сьогодні. Йти прямо - неодмінно наткнешся на якусь політичну стіну, йти в обхід - перекрити самому собі (знаю, бо в столиці довелося деякому з рідних скуштувати цього нелепого хліба). Проте завжди слід стояти на платформі Правди, Добра, Справедливості! Тож нахай ці якості не покидають вас, журналісти нашої «районки»!

З повагою
Людмила Станкевич

Газета твориться любов'ю

Минуло 85 років, як побачив світ перший випуск газети. Саме допомагати здійснювати великі задання партійної організації нашого району і була послонена газета, якій дали назву в дусі часу «Ленінським шляхом». Її метою було висвітлення життя і праці тодішніх колгоспів, радгоспів, МТС, інших

...З дня у день, від тижневика до тижневика, який потрапляє у поштові скриньки кожного четверга, працівники «районки» працюють над своїм черговим номером, аби дати читачам реальну і об'єктивну картинку сучасності. Втім, слово «працюють», можливо, було б більш доцільно замінити на слово «створюють», «впливають» чи «вимальовують».

За довгу 85-річну історію через нелегку кореспондентську школу районної газети пройшли десятки журналістів, які були гігосисцями сучасності. Всі вони залишили свій слід в історії творення районної газети. Епопея землі Дунаєвецької, і, зокрема, трудівників цього краю впродовж десяти років, спостереження і роздуми, пережите і переболане - все це мерехтіло на папері майстрами слова.

Пройдуть роки, і наші нащадки аналізуватимуть непростий час, у якому доводиться жити нашому поколінню, не лише із підручником, а й з газетних і телевізійних архівів. Революція Гідності, Небесна Сотня, Герої Українського Сходу... Це - наш біль, наша кривава рана, наша Совесть і свята Провидиця! Вони залишаються не лише на шпальтах газет, а й у серцях тих, хто читає, і тих, хто пише.

Здається, ще нещодавно ми, колектив редакції, планували провести гарне свято ювілею газети, запросивши тих, про кого пишемо, тих, для кого пишемо, а ще - забрати усіх наших високоповажних ветеранів пера, колег із сусідніх районів, небайдужих до часопису людей. Проте дійсність внесла свої корективи. Оголошення 2015-й роком «районки», ми брали участь у благодійних заходах підтримку воїнів АТО, проводили зустрічі з нашими передплатниками і тими, хто ще ним не став. Холодні зимові сніжні клуби та будинки культури дихали теплом людей, які приїждили на зустрічі з працівниками редакції, районного будинку культури, Дунаєвецької школи мистецтва. До нас приїждували місцеві аматори сцени, школярі, звичайні жителі - задля наближення перемогі, завершення військових дій. На шпальтах газет ми відчували про кожну гривню, кинуту в скриньку для воїнів АТО. Не могли не пригадати сказану кимось репліку: «Та хто буде слухати ваші вірші?» Проте сльози на очах не лише жінок, а й чоловіків свідчили про протилежне. Відбувались події, боліли душі, народжувались вірші, які можна було чути не лише зі сцен та читати у фейсбуці. Деякі з них були кимось видрукувані і розміщені просто на стовпах на вулицях Львова.

А сильним болію та сна, страждань та горя приносили смерті земляків - воїнів АТО і жидів, і писали, значили, що горе матерів і рідних в стократ більше.

Без - така робота, яка стала нашим життям. Це як у Михайла Коцюбинського: «...ліба я знаю, де кінчається власне життя, а чуже починається?».

Пам'ятаючи про райо́ній часопису, на сторінках «районки» розповіли читачам про героїчний, подекуди складний, проте ідний захоплення та пошани шлях нашої районної газети, який був досліджений редактором в минулому Володимиром Захар'євим. Вписали і нові сторінки історії, додали ті, що були.

Зібрали частину матеріалу для майбутньої бібліотеки-музею. Саме до цього спонукало вивчення архівних документів області, звідки дізнались, що бібліотека при редакції була створена ще в 1949-му і функціонувала впродовж багатьох років, навіть щорічно виділялись кошти для її подовнення. Ось же, підприємство колишнє було не лише органом, який творив газету, а й центром культурно-мистецького, літературного, креснавецького життя. Хочемо повернути цей статус. Тож і бачу в недалекому майбутньому відкриття нашої вітніти, де кожен при потребі зможе скористатися архівом газет (навіть з 1946 року), ознайомитися з історією видання, побачити у світлинах її близьку та далеку минулину, донатися про редакційні будні.

Безперечно, змінюється світ, змінюються і технології. Інформаційний простір все частіше заповнюють електронні засоби масової інформації. Попереду - розвиток цифрового телебачення, поширення інтернет-новин, що засвідчує рух вперед. Але для багатьох жителів «мала преса» залишається єдиним викончком у світ... Тим більше у цей час, коли місцеві видання стоять найближче до звичайного українця.

Правда, для прогресивної категорії населення ми передбачили форму - це сайт нашої газети. Він розпочав діяти з 1 січня 2011 року. На сьогодні після певної перерви знову працює. З нового року плануємо новий формат і електронну передплату (перші бажаччі вже є - із Києва, Хмельницького, з Кам'янця-Подільського).

Актуальне питання - вижити, жити і повноцінно функціонувати. Для цього знімось економічно мислити, бути не лише журналістами, а й менеджерами підприємства.

Адже примхливий ринок різко коливає на терезах вартість та собівартість газети в бік арифметичної протреси другої. Потрібен пошук додаткових фінансових резервів, ініціативи, активних дій з боку працівників редакції та розуміння й підтримки ринкових відносин тими, хто користується нашими послугами. Адже передплата, яка здійснювалась восени, була за цінами, актуальними на той час. Сьогодні ж втричі зросла вартість паперу, друку, поштових послуг.

Редакція вже «проходила» період безгрошів'я у 90-х, коли тираж «Дунаєвецького вісника» зменшився з понад 10-ти тисяч до 800 екземплярів і потрібна була багаточисна робота як трудового колективу редакції, так і працівників поштових відділень, щоб досягти минулого року максимального рубежу - 3650 примірників. І знову час почав вносити свої корективи. Хочеться вірити, що наші шанувальники і читачі залишаться і надалі з нашим «ДВ», - адже від цього залежить, як житиме газета надалі.

У нас хороший, дружній колектив. Порівняно невелика кількість журналістів творить газету, Трудовий колектив - 7,5 штатних одиниць, включаючи бухгалтера і «королеву чистоти і порядку». Із п'яти творчих чотверо мають прозові чи поетичні збірки. Двоє з колективу - члени Національної спілки письменників. А в районній організації Національної Спілки журналістів - восьмьоро, - сюди входить і наш ветеран. Погодьтеся, не кожна редакція має такі кадри.

Додат, що членами нашого колективу залишилися попередні керівники редакції: мудрий, інтелігентний, уважний Тадеуш Адамович Михайловський, Володимир Захар'єв, який вічно кудись поспіває, багатогранна енергія та мудра Любов Лемешко. А ще - працівники редакції - Борис Доліньський, Давид Кац, Марія Мажоса, Роман Братец, Зінаїда Тулова та інші. Про кожного з них можна розповісти дуже багато. Я щиро дякую усім вам за вашу працю, вашу підтримку, за те, що ви разом з нами, працівниками редакції, вболіваєте, підтримуєте, пишите...

Співпрацюємо (можна так сказати) з рідними галузями: освіта, медицина, культура і не лише у питанні публікацій, а й важливою є підтримка під час передплати.

Є багато передплатників з більш як 50-річним стажем. Присмію, коли вони телефонують, дякують, пропонують.

Для кожного видання важливими є позаштатні кореспонденти, дописувачі.

Нам вдалось їх згуртувати, додати нові постаті. Ми низько вклоняємось та щиро дякуємо нашим поважним друзям газети доктору історичних наук, професору Віктору Прокопчуку, викладачеві Кам'янець-Подільського НУ ім. Олени Анатолії Гавришчу, доктору філософії в галузі права, нашому земляку Йосипу Осецькому, креснавецю, перекладачеві Петру Данилюку, відомому літературознавцю та історико-креснавецю Сергію Феодосьєву, члену Спілки українських письменників Ізраїлю, колишньому журналісту «ДВ» Семену Шнайдерману; Голові Дніпродзер-

жинської організації «Діти війни України» Іллі Будзінському; письменникам - землякам Володимирі Шевченку, Івану Михайловському, полковнику у відставці Борису Доліньському, академіку Івану Чечману, Володимирі Наконієнко, Василю Файфур та багатьом іншим за цікаві історичні розвідки, дослідження, розповіді про видатних краян. І хоч названі автори прокиваються у різних куточках не лише України (Київ, Хмельницький, Тернопіль, Дніпродзержинськ, Ізраїль та ін.), всіх їх єдина велика любов до Дунаєвеччини, її людей, турбота за майбутнє, а ще - велике бажання увіковічити у слові трудівників та хліборобів, борців за волю, за життя.

Намагаються не відставати і «соняхівці»: кожне засідання літературно-мистецького об'єднання аваторується новими творчими надбаннями Віри Спіриної, Наталії Мазур, Райси Попок, Олени Покрови, Володимира Захар'єва, Вікторії Олійник та ін.

Чуттєва, зворушлива та поєвчальна проза Євгенії Чучуцької, Маргарити Шевченко, Олени Поліняк. Розповіді про рідних ділились Франц Чешельовський та Олександр Шляхварман. Активізував журналістську діяльність давній друг редакції, колишній працівник, член Національної спілки журналістів Віктор Лесюк.

Перелік працівників продовжувати, і він буде чималим: Валентина Рига, Нелі Волоська, Микола Флінта та багато інших. Тож дійсно, газету творимо великим дружинним колективом, куди входять і зазначені вище творчі особистості.

Усяке буває у нашому житті. То після чергового виходу газети дякують, а то й, буває, ганять. Дотримуючись принципу демократії, намагаємось кожному бажаччому дати можливість висловитись. Так з'явилась рубрика «Право на думку».

Зрозуміло, що всім подобатися, можливо, але, повірте, пріоритетом для нас була і залишається людина, рідний край, наша Вітчизна. І нехай там що хтось хоче сказати про газету (ми - не ідеальні), у нас є своє бачення і традиції. Ми живемо і працюємо для того, щоб єдина Дунаєвеччина, щоб гострі кути стирались, щоб можна було на місцевому рівні втримати і так розкританий сьогоднішнім човен життя. А ще - бажання рухатися вперед, змінюватися, активізуватися, дослухатися, доносити до людей все нове і необхідне. Одним словом, їти в ногу з часом!

Розуміємо сьогоднішню складну ситуацію в державі, але живемо вірою, що все переборемо, і завтрашній день буде неспірно світлим. І нехай збудуться наші мрії.

Валентина Байталюк,
фото зі свята
Володимира Оліфера

Тадеуш Михайловський

підприємств та установ. У тридцятих всіх партія вела вперед «до світлик вершин комунізму». Журналісти були на передньому краї цього походу, а «районка» - гігосисцем своєї епохи.

Так, кожне покоління живе у своєму часі, і не завжди для пересічного громадянина зрозумілим є місце правди, тому що так складається історично, що народ в переважній більшості своїй виконує волю керівників, підпорядковується різноманітним законам, Конституції, великим і малим правилам. Коли ж з часом з низи починає підніматися голова інша правда, правда простого народу, розкльопується море народного гніву і невдоволення, і знову - чергові пошуки справедливості.

А тому після першої назви районний часопис мав інші назви - знову у дусі часу: «За сучільну колективізацію», «Сталінський шлях», «Урядові Дунаєвецькі вісті» (під час Другої світової війни), «Ленінський шлях», «Ленінський шляхом», «Дунаєвецький вісник».

Проте в усі часи журналісти газети, назваючи на зміну політичних еліт, керівників району, залишалися вірними своїм читачам, оперативні інформували, роз'яснювали, радили - завжди були вірними друзями, а газета - трибуною для тих, хто бажав поділитися досвідом, розповісти про досягнення когось.

Важко словами передати все те, чим жили, як писали історію журналісти, їх нелегко буди, творчі пошуки, ту особливу атмосферу підтримки у колективі, світлу ауру, котра допомагала газетарям часто йти крізь терни до зрок.

Володимир Захар'єв

Давид Кац

Йосип Осецький

Наталія Баракхтенко

Ніна Чагаріна

ПОЕЗІЇ ЦІЛЮЩЕ ДЖЕРЕЛО

Одному юнакові пришлося, що він увійшов до великої крамниці. За прилавком стояв ангел.
- Що ви продаєте? - спитав юнак.
- Все, що бажаєте, - чомно відповів ангел.
Юнак почав перераховувати:
- Я хотів би припинення у світі всіх воєн, справедливості для покривджених, терпимості та щедрих до чужинців, любові в родинах, праці для безробітних, єдності в Церкві і...
Ангел перервав його:

- Вибачте, пане, ви мене не зрозуміли. Ми не продаємо провін, а тільки наслідки.
Переконана, що поезія також є тими зернами, які, посіявшись в людські серця, можуть прорости сходками добра, справедливості, миру, бажанням змінити світ на краще. Проте не кожен «грунт» може бути сприятливим для цього. На одному – з'явиться живильна цілюща сила – і зерно проросте, на іншому, байдужому і черствому, воно просто засохне, не залишивши й сліду...
Відрадно, що до районного літературно-мистецького об'єднання Дунавецьчани приходять нові люди – зі своїми турботами і радощами, любов'ю і чуттєвим світосприйняттям. Нещодавно до нас завітала прекрасний педагог з Кам'янця-Подільського, корені якого – в с. Михайлівка. Це – Антоніна Ульяничка (Яковенко). Принесла життєву історію, з якими вже знайомились наші читачі. А ще є добірка віршів, у яких – щирість почуттів і велика любов до отчого краю, патріотизм, який живе у рядках, писаних серцем.
Тож нехай ще більше буде авторських збірок, публікацій в літературних альманахах, періодика... Нехай сіється справедливість для покривджених, любов у родинах... Нехай сіється добро!

Антоніна Яковенко,
учитель української мови
Кам'янець-Подільської спеціалізованої
ЗОШ І-ІІІ ст. №5

Моє рідне село

Моє рідне село! Ти для мене на світі єдина!
Мій завітаний рай, ти у серці моїй назавжди.
Кожен слог про тебе моє серденько греє,
І стежинка в росі кожен раз повертає сюди.

Моє рідне село! Ти - моя дорога батьківщина!
Моя батьківська хата! Я до тебе у мріїх лечу.
Тут планала я світ, виростала, аrostала й мужила.
Ти - мій край святій! Я до тебе не раз ще прийду.

Моє рідне село – це пісні солов'я на світанку
І капля у лузі, і мальва у кожному саду.
Подих вітру літній, чисті зорі у небі до ранку.
Обійди цілий світ, не знайдеш ти таку ще красу.

Моє рідне село! Моє перше і нічне кохання.
Перший мій поділук і перше болічне «прощай»!
Це все те, що забути не хочу й не можу.
Ти - мій край святій! Ти - мій рай!

Галина Колісун,
с.Залісці

Батьківська хата

Чогось важко на душі мені,
Я візьму відпустку на три дні,
Поїду до батьківської хати,
Де жили колись батьки мої.

Тут ми дітьми гралась і росли,
Стежкою тут бігали до школи,
І нечулись, як роки спливали...
Тих часів нам не вернуть ніколи.

Я заплющу очі на хвилину,
І зринає в пам'яті картина:
На порозі сидимо з сестрою,
Мати гладить голівоньки рукою.

І розквітлі квіти біля хати:
Чорнобривці, мальви, ружі, м'ята.
Квітнуть квіти всіма кольорами...
Розжмуруюсь - ні квітів..., ані мамі...

Тільки хата вікнами-счіма
З докором все дивиться на мене,
Ніби хоче крикнути мені:
"Не лишай мене в самотині!"

Маргарита Шаверного,
с.Криччик

Я тебе видаляю...

Видаляю історію листування
І блокую адресу твою у сайті.
Але як би, змінивши налаштування,
Стерти місто побачень на серця малі?

По одній видаляю твої світлинки.
Піднімаючись в гори в Єрусалимі,
З аквапангом пірнаю в морській глибині.
Чи на яхті доласи шляхи незримі.

Піраміди єгипетські на долоні,
Ледь іскриться-сніжить новорічна Прага,
Каравани застигли в німім поклоні –
То в повітрі бринить чудернацька сага.

Нескінченна, як хвилі на Мертвм морі,
І солоно-гірка, як сльоза на віях...
Я тебе вириваю нещадно з долі,
Виморожує серце лиха зав'язь.

Я тебе видаляю, чавлю потроху,
Але пам'ять зависла: не нищить файли.
Повертаюсь в минуле, Царю Гороку
Замість віршів смиренню малюю смайли.

Людмила Весела

при цьому прозорому дні за окремим вікном
усе що тобі треба знати для певності нині
що ягоди вересня стали глибоким вином
що сум колекційний сувоями згорнуто в скрині
і реветься у пам'яті наче тонка волосінька
той голос із осені кличе покинутим човником
але ти не маєш чого йому дати взаємні
ти все пробачаєш та не відпускаєш нічого
розходиться колами й склоситься знов по воді
усе що тобі треба знати за чорним причалом
і не відрайти вже ні назви його ні слів
ні тіней ні слів із якими усе починалося.

Наталія Мазур

Жовтий метелик

Флоксами пахне у розвал спекотного літа,
Стежок, відбілена сонцем, біжить в далечині.
Хочеться давньо сміятись, стрибати, радіти!
Жовтий метелик приов на мосу плечі.
Що ти, маленький, шукаєш собі порятунку,
Хочеш спочити хвилину, а чи зголодне?

Жовтий метелик
з коричневим в цятку малюнком
Радо літає, хоча і живе кілька днів.

ТЕРНАВКА

(уривок з твору)

Над річкою Тернавекою бродять тумани,
вотві вітри, пахне скрившеним і висушеним очере-
тотом. Іноді здається, що то зовсім не тумани,
а хмари, що впали на землю. Вони сірі й воєні,
як куделі прядива. Ночами у ній купаються зорі,
човен молодого місяця пліве, розганяючи хвилі.
У проясненні, які трапляються, як у здоровен-
ному ранковому вітрі, можна бачити, як рап-
том вигульблене старезна верба чи бузок, жол-
тий нехвално переставлять повні грації дожде-
лезні і тонкі, як пшеничне стебло, ноги, чи ко-
ней, які закурено стоять, поклавши один на од-
ного свої гарні голови.

З очерепацьких левад ліне кумкання жаб. Тихо
чутти, як між берегів хлопоче вода і джорчить,
звиваючись у річку, струмок від Кам'яної кри-
ниці. До нього приплітається воробине
цвіркуняк, каркання ворон, скрипучий, як не-
зміщене колесо воза, крик гравіа. Так вони сте-
режуть свої зміща із численним потомством
від зазіхань.

Тернавка - річка невеличка та швидко-
плинна. У будь-яку пору року повновода. Бо по-
в'язь її не лишив талі сніги й під та рясні дощі,
але й безліч джерел, віддають їй свої води.

У червневій пруду вода у річці - літєпта. Вона
зріється під щедрим сонечком у схожим на озе-
ро миському ставу.

Річка нехвално полоще берег просторі Ци-
ганської долини. І так назвали тому, що на ній
завжди зупиняються цигани - утасяничені ман-
дрівники, які невідомо звідки приходять і куди,
так само загадково, йдуть, відвідавши берег
Тернавки.

Річка нехвално гострим шведським ножом
відскає від долини невеличке сльозе, з однією
покрученою, як стебло гарбузника на городі, ву-
личкою. Сльозе так і квітнуть Кривуля. Кілька
бого садів втирається у самісімейні береги ріки.
Тут Тернавка різко повертає на Схід, щоб за
Синицями податися на Південь, дістатися до
Дністра і влитися у його стрімкі води.

Тернавка. Звідки така назва? Може, від гус-
тих мушкетерів, якими обросли, як дідові
щюки сивиною, береги струмка, що початаєс
річку. А може бути й таке, що річка, як тер-
новий вінок, ляжить на чолі Дунавець, при-
крашає місто найдорожчою оздобою. Бо ця
маленька річка з її потужними джерелами пе-
ретворила маленьке містечко у місто сла-
вних сукнарів і Дунаїці одержали ще одну назву
«Український Манчестер». На зразок того, як
зоветься всесвітньо відоме місто англійсь-
ких сукнарів. Дунаїці довгий час відповідали
цьому високому ім'яню.

Таких річок, як Тернавка, на півдні Поділля
кілька. Її братчики - Збруч, Смотрич, Жванець,
сестри Студениця й Ушція. Одні дунаїчани
вважають, що Тернавка - краєц за них. Напе-
но, тому, що це - їх річка...

СЕМЕН ШНАЙДЕРМАН,
член Спілки українських письменників
Ізраїлю, в минулому - журналіст
«Дунавецького вісника»
Фото Валентини Байталюк

Сторінку підготувала Валентина Байталюк

«У мене був один синок, Женя, тепер – вони усі мої, синочки-соколята»

8-го вересня минул рік, як у зоні АТО загинув наш земляк Євген Добровик. А 7-го вересня дунаїчани вшанували пам'ять героя. Вранці на кладовищі, біля могили воїна, відбувся поминальний молебень. А потім на майданчику ЗОШ №2, в якій навчається Євгеній і на фасаді якої встановлено меморіальну дошку, дунаїчани зібралися на лінійку пам'яті.

На захід прийшли мама Жені Світлана Іванівна, його побратими – бійці 8-го полку спецпризначення, керівники району – голова РДА Олександр Бернашевський, його заступник Андрій Рудик, голова районної ради Антон Камінський, мер міста Станіслав Небельський.

Ведучі заходу – учні ЗОШ №2 згадали, як минулого року Дунаєвеччина прощалася зі своїм героєм. Тоді, 10-го вересня 2014-го, віддати данину шани солдатів та підтримати родину Добровиків до районного культурно-мистецького просвітницького центру прийшли представники влади обласного та районного рівня, районного військового ко-

Народився Євгеній Добровик 12 жовтня у м. Дунаївці. Зростає веселим, живим, енергійним хлопчиком. Він був єдиною улюбленою дитиною у сім'ї подружжя Добровиків. У 3 роки хлопчик пішов до дитячого садка, а вже у п'ять з половиною років почав відвідувати гурток англійської мови. Такі заняття хлопчикові дуже подобались, і вже у такому ранньому віці він читав і знав багато віршів англійською. В 7 років пішов у перший клас Дунаєвечеської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №2. Тут під мудрим керівництвом першої вчительки Валентини Іванівни Івак Женя швидко навчився читати, писати, оволодів математичними вміннями. Він користувався авторитетом серед своїх однокласників, мав багато хороших друзів і за межами школи. Коли закінчував 4 клас, Женя залишився сам із матір'ю. Тому й старався ніколи її не засмучувати, завжди допомагати, підтримувати. І вже з малих літ був мужнім і сильним. У Дунаївці жонак закінчив 9 класів, а поєму середню освіту здобув в селі Драбівка Черкаської області на батьківщині матері. Вчителі Драбівського НВК згадують, що Женя був відповідальною дитиною, з повагою ставився до рідних і всіх оточуючих. У селі немає модної людини, яка б не любила Женю (так його там усі називали). Ніколи і ніколи не оминує, щоб не привітався з посмішкою. Після школи повернувся на батьківщину та вступив до Подільського державного аграрно-технічного університету, де здобув освіту за напрямком "Фінанси і кредит". Незабаром був призваний до військової служби в армії. А вже через три місяці в «Десні» уклав договір на 3 роки військової служби. В 2011-му році за контрактом вступив до восьмого полку спецпризначення Головного управління розвідки Міністерства оборони України. Під час служби продовжував навчання на заочному факультеті для отримання повної вищої освіти.

Женя любив свою роботу і пилався нею. Саме тому з початком військових дій на Сході України у складі полку був направлений у зону АТО для виконання бойових завдань, де й отримав важкі поранення, від яких помер 8 вересня 2014 року у львівському шпиталі. Хлопець не дожив місяць до свого 25-го дня народження.

місаріату, рідні та близькі хлопця, друзі, однокласники, бойові побратими і сотні дунаїчан. Святенослужителі відслужили панахиду. Труна з тілом Героя була ввіслана квітами та траурними вінками.

Згадали і віхи життя воїна. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять Євгена, усіх воїнів АТО, хто віддав своє життя у боротьбі з окупантом, та героїв Небесної Сотні.

Слово надали заступнику голови РДА Андрію Рудіку, який вклонився матері Героя і запевнив, що пам'ять про нього буде завжди жити у серцях земляків.

Добрими словами згадав Євгенія і його побратим, командир загону Ігор Ковбасюк. Неможливо було без сліз слухати слова матері Жені – Світлани Іванівни: «У мене був один-єдиний син. А тепер – вони усі мої сини», - сказала Світлана Іванівна. Ім, нашим воїнам, зараз дуже потрібна наша увага та підтримка. Пам'ятайте тих, хто загинув, і підтримуйте тих, хто воює за нас з вами», - завершила свій виступ мати.

Настоятель храму Різдва Христового отець Вітчеслав прочитав молитви за упокій Героя та окропив святою водою меморіальну дошку. Присутні поклали до неї квіти.

Діти читали патріотичні вірші, виконували пісні. І робили це так щиро, з таким болем, що у присутніх на очі наверталися сльози.

Завершилася лінійка словами-закликом:

**Не пробачим!!! Не станемо МИ на коліна!
Нехай крик матерів аж до неба дійде!
З нами Честь! З нами Бог! Хай живе УКРАЇНА!!!
Не вмирають ГЕРОЇ!!! Ніколи!... Ніде!**

Власна інф.,
фото Оксани Іванець та з архіву сім'ї Добровиків

Майже у центрі села, під горбом, стояла невелика, але чепурна хатинка. У ній жила тітка Килина. Після смерті чоловіка залишилась з хворим сином самісінька на всім білм світлі. Та не тужила, дякувала Богу за кожен прожитий день. Одинокю жінку назвати було не можливо. Тому, що люди в селі любили Килину, йшли до неї за порадою і розрадою. З сусіднього села Супруньківці кожної неділі приходили до неї молода пара, Тетяна та Василь. Вони разом йшли до церкви, а після служби Килина пригощала молодят смачними пиріжками і розпитувала про їхнє життя. А життя у Тетяні і Василя було не легким. Сім'я у Василя дуже велика - тринадцять братів і сестер. У Тетяні ж дві сестри. Після смерті матері батько привів у дім мачуху, яка недолюблювала падчирку. Молодята одружилися і треба було вирішувати, у кого вони тепер житимуть. Тетяна запропонувала після весілля жити у її сім'ї, та батько від такої пропозиції був не задоволений, не сподобався йому зять-бідняк. Він рішуче сказав молодятам:

- Ніколи такого не буде!

Тоді батько Василя сказав:

- Діти, хоч хатинка у нас невелика, а дітей маємо тринадцятеро, то й чотирнадцятому місце знайдеться. Якщо ви не проти, то живіть у нас.

З того часу Василь і Тетяна жили в сім'ї Василя. Хатинка маленька, але в домі завжди панувала злагода та любов. Згодом у Василя і Тетяні народилась красуня-донечка, яку назвали Євгенією. А через два роки сім'я поповнилась ще однією дівчинкою Ганнусею, а потім і сином Володею. Важко стало жити великій родині. Одного дня Тетяна прийшла до свого батька і попросила:

- Татку, допоможіть моїй сім'ї, віддайте хоча б те, що я заробила, коли жила з вами.

Батько розгнівався і вигукнув:

- Іди геть! Знати я вас не хочу! Нехай очі мої вас не бачать до кінця моїх днів!

Тетяна заплакала, але промовила:

- Господи, прости мого батька!

Він сам не розуміє, що каже!

А через три дні по селу пішла новина:

- Ви чули, що сталось з батьком Тетяни? Бідолаха осліп.

Почувши таку новину, Тетяна дуже засмутилась. Кожної неділі йшла до церкви і просила:

- Господи, поверни зір моєму

господарству, діти бавилися в дворі, а Килина дивилася на них і раділа. Тепер вона - не одинока і діти щасливі. По вечорах запалювали каганець, відкривали Біблію і читали Святе письмо.

Можливо, ще багато років жили б вони щасливо, яби в їх дім не прийшла нова біда. 1937-го року

Килина наче закам'яніла. Не голосила, не кричала, сиділа мовчки біля вікна і дивилася у простір, наче чекала, що ось зараз побачить свого синочка живого і здорового. Як не віщали її Тетяна і Василь, Ганнуся і Женя горнулися до бабусі, а вона зітхнула, пригорнула до себе і знову дивилася у вікно.

чулось вищання свиней, крики курей, гавкіт собак. По долині стелився дим від багать, біля якого сиділи німці з кусками м'яса в руках, співали свої пісні. В будинку Килини поселилось п'ятеро німців. Вони вели себе так, наче прийшли до себе додому. Господарів з малими дітьми вигнали жити в погріб, а самі заїздили на лів, гріли свої боки з далекої дороги. Молодих дівчат фашисти почали відправляти на роботу в Німеччину, інших людей тнали в поле. Люди працювали зі сходом сонця і до пізньої ночі. За найменшу провинку наглядачі били людей.

Багато чоловіків з нашого села пішли захищати від ворога свій рідний край. Восстання обійняв Василь свою кохану дружину, діточок, названу матір Килину і пішов, не оглядаючись, бити лютого ворога. Скільки їх полягло в тому страшному бою! Не повернувся з війни і Василь. У першому ж бою під Білорусією загинув - смертю хоробрих. Звістка про це прийшла вже після війни. Як же голосила Тетяна, коли отримала похоронку. Ходила по саду і кричала так, що аж листя осипалося з дерев, а птахи переставали співати. Діти мовчки горнулися до бабусі Килини, не розуміючи, чому плаче мама. Не витримало серце Килини такого горя і в 1947-го вона відійшла у вічність.

Багато часу минуло з тої пори. Але пам'ять про тих, хто не повернувся з війни, буде жити вічно в наших серцях.

І ось, знову я в рідному селі. Підходжу до чепурної хати, де на лавочці сидить колішня моя сусідка. Її донька Люба порастає на городі. Привітавшись, питаю:

- Як здоров'я, тьотю Женю?

- Слава Богу за все! - відповідала жінка.

Сідаю поруч сусідки і між нами зав'язується довга розмова. Кожного разу при розмові тьотю Женя згадує Килину, яка стала колись її любою бабусею. На прощання сказала:

- Напиши про мою бабусю Килину. Нехай це буде пошануванням для інших.

Антоніна Ульяницька,
с. Михайлівка

СЛАВА БОГУ ЗА ВСЕ

батькові, прошу тебе!

Бог почув молитви Тетяни. Батько хоч нічого не дав, та помирився з Тетяною, а за рік до смерті прозрів. Прийшла ще одна біда в Тетянину хату. Захворів їхній синочок Володя на дифтерію. Не їсть, не п'є, а за кілька днів відійшов у вічність. Грко плакала вся родина, та така біда в той час була не в одній хаті.

В неділю, як завжди, Василь і Тетяна пішли у Михайлівку до церкви. Килина в той день була якась незвичайна, всю службу молилась і плакала, а коли прийшли додому, рішуче сказала:

- Діти мої! Ви мені стали рідними і близькими. Якщо ви не будете заперечувати, то переїжджайте до мене. Будемо жити разом. Все, що в мене є, стане вашим.

З того дня в домі Килини стало веселіше. Молодята поралися по

забрали Василя на Фінську війну. З того часу Тетяна втратила спокій, часто молилась і просила Бога зберегти живим її коханого від лютої смерті. Василь повернувся додому живий, але без пальців на правій руці. Тетяну це не лякало. Чоловік хоч і покалічений, та живий. З того дня Тетяна просто жила, робота в її руках просто «горіла», а що вже Василеві догоджало: варила, пекла все смачненьке для свого чоловіка і шепотіла:

- Слава Богу за все!

Вони такі були щасливі! Їх донечки не відходили від татуса, горнулися до нього і щебетали:

- Таточку, ми так тебе любимо!

Килина лиш посмікалася і хустинкою витирала непрохані сльози, радіючи за своїх діточок.

Раптом знову біда прийшла у їх хату. Зanedував синочок Килини, змарнів і невдовзі його не стало.

Сумно стало в їх хаті. Ой, доле наша, доле українська!

1941-ий рік став страшним не тільки для їхньої сім'ї, але й для всіх людей України. Був сонячний літній день. Діти бавилися у садочку, батьки поралися по господарству. І раптом над селом пролетіли німецькі літаки. Кулі, наче град, посипалися на хати, дерева і людей. З горба почулися крики:

- Люди, допоможіть!

Це ворожа куля поранила Бульбову Ганну, а через хату куля обірвала життя ще зовсім молодого чоловіка. І тут хтось повідомив:

- Німці, німці їдуть!

Чорною хмарою німці увірвалися в село. Вони йшли, ариновались в будинки, перевертали всі каструлі, глечики, миски, шукали, чим поквититись. Брудні, замучені далекою дорогою, вони мали жалюгідний вигляд. За годину по селу

МАМО...

Чому так швидко минають дні твого життя і роки, мов перелякане літо, втікають, дозволяючи осені вигравати свій джаз у кроках дерев, вітру - замітати листя, підіймаючи його, наче непрочитані листи, аж до небес? Чому весна ніколи не повертається до тебе, а вже зима стукає у вікна твого життя?

- Не відчиняй їх, - благав тебе.

Але ти не слухав і простягав руки, аби хоча б трішки відкрити їх.

- Не можу, як не можна зупинити роки. Думаєш, я цього хочу? Ні! А потрібно, аби вона не застала мене знезачка.

А вони шороху відлітають один за одним, і повертається весна і літо до тебе лише в снах.

Я бачу, мамо, як інколи ти плачеш у хустинки своєї журби, жеш від себе люді думки й у прозорій усмішці своєї осені продовжуєш вірити у добро - добро, яке не все загинуло чи загубилося

десь поміж зір на небі.

Твоя молитва - за нього, за нас, тихо-тихо, наче політ ангела, ліне до престолу Святого Бога.

Не плач, мамо, бо твої сльози мені здаються схожими на краплі крові. Краще згадай оту пісню, яку любила співати мені. Пісню про небо та життє поле, про духмяні хліби і квіти, про соловейка і мене, сколихни своїм словом увесь світ, розстели пісню землею так, щоб ще раз ми разом могли пройтися нею.

Твої пальці постійно шкарубі од роботи, але ти ніколи не була легодухою, не прикинувалася перед іншими й не намагалася стати своїм духом вищою чи дужчою за тих, хто щоразу сміявся над тобою й не прагнув зрозуміти твою відповідь:

- У мене є Бог. І мої проблеми - його проблеми.

Твоя мужність і сміливість давно стали буденними.

Подібно пораненому птаху, ти

готова битися не тільки за своє життя, в яє за своїх дітей; в'янути, але не засохнути. Бо поки б'ється твоє серце і Бог посилятиме життя, твоя усмішка ніколи не згає на обличчі.

Ти, як бджілка, що в своєму труді не знає спочинку. Тільки-тільки зачинається ранок, а ти вже на ногах. І так щодня, щотижня, щомісяця і шороху.

Любов твоя, в якій віддаєш себе до останку, як сонячне проміння - велика, і в ній є безмежна сила. Знаю. Вона залишається незмінною, навіть коли темні хмари скупуються над нею. Повсякчас ти чекаєш мене, мого батька - де б ми не були; ділишся земною благодаттю, яку Господь послав тобі.

Що б не сталось з нами, я вірю: твоя душа в безсмерті залишиться молодію і квітнучиме ромашкою в полі вічного буття, сяятиме подібно топазу в Святому Храмі Бога.

Твій поклик - великий, ім'я твоє - святе. Ніхто не знає, як ти, не розуміє, - як ти, не може пробачити, - як ти.

Живи, моя мамо! Живи на зло часу, бідам, смерті; сій зерна любові, поки є час. Нехай тільки добрі думки квітнуть, а безсилля - не затьмарює твої вчі.

Тільки доброта освячує серця - твоя доброта - материнська.

Олег ПОГІНАЙКО, м. Дунаївці,
фото Валентини Байталюк

Любов твоя, мамо, як сонця промінь,
зігрівас нас і досі

СТБ

Понеділок, 14 вересня 06.00 "Все буде добре" 07.55 "Все буде смачно" 08.50 "За живе!" 10.05 "Зіркове життя. Не біється народжувати" 11.00 "Битва екстрасенсів" 12.00 "Україна має талант 4" 16.00 "Все буде добре!" 18.00 "Вікна-Новини" 18.30 "За живе!" 19.55 "Хата на тата" 22.00 "Вікна-Новини" 22.45 "Хата на тата" 23.10 "Детектор брехні 7" 00.20 "Один за всіх" 01.30 X/f "Любов земна" 03.15 Нінний ефір.

Вівторок, 15 вересня 05.55 "Вікна-Новини" 06.30 "Все буде добре!" 08.25 "Все буде смачно!" 09.20 "За живе!" 10.40 "Битва екстрасенсів" 11.40 "Україна має талант 4" 16.00 "Все буде добре!" 18.00 "Вікна-Новини" 18.30 "За живе!" 19.55 "Вруййте нашу см'ю 4" 22.00 "Вікна-Новини" 22.45 "Вруййте нашу см'ю 4" 00.05 "Один за всіх" 01.10 X/f "Доля" 03.00 Нінний ефір.

08.45 "За живе!" 09.55 "Зіркове життя. Дружини футболістів: гра в см'ю" 10.50 "Битва екстрасенсів" 12.55 "Україна має талант 5" 16.00 "Все буде добре!" 18.00 "Вікна-Новини" 18.30 "За живе!" 19.55 "МастерШеф 5" 22.00 "Вікна-Новини" 22.45 "МастерШеф 5" 00.00 "Один за всіх" 01.00 X/f "Доля" 02.25 Нінний ефір.

на все життя" 10.45 "Битва екстрасенсів" 12.45 "Україна має талант 5" 16.00 "Все буде добре!" 18.00 "Вікна-Новини" 18.30 "За живе!" 19.55 "Зажжені і щасливі 5" 22.00 "Вікна-Новини" 22.45 "Зажжені і щасливі 5" 00.20 "Один за всіх" 01.20 X/f "Служили два товариші" 03.05 Нінний ефір.

22.45 "Танцюють всі 8" 00.20 Т/с "Коли ми вдома" 01.15 X/f "Раз на раз не випадає" 02.40 Нінний ефір.

03.20 X/f "Нові пригоди невольників" Неділя, 20 вересня 04.50 X/f "Корона Російської імперії, або Знову невольник" 04.55 Нінний ефір 07.10 "Все буде добре!" 09.00 "Все буде смачно!" 10.15 "Караске на Майдані" 11.15 "МастерШеф 5" 16.00 "Х-Фактор 8" 19.00 "Слідство ведуть екстрасенси" 20.00 "Містичні історії 7 з Павлом Костіциним" 20.55 "Один за всіх" 22.10 "Вруййте нашу см'ю 4" 01.25 "Детектор брехні 7" 02.20 X/f "Корона Російської імперії, або Знову невольник"

ТРК "Україна"

Понеділок, 14 вересня 06.00 Події тижня з Олегом Панкотою 06.50 Ранок з Україною 07.00 Події 07.10 Ранок з Україною 08.00 Події 08.10 Ранок з Україною 09.00 Події 09.15 Зоряний шлях 10.15 "Говорить Україна" 12.40 Реальна містика 13.25 Т/с "Сила кохання", 1 і 2 15.00 Події 15.30 Т/с "Сила кохання" 18.00 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 1 19.00 Події 19.45 "Говорить Україна" 21.00 X/f "Жила собі любов" 23.00 Події дня 23.30 X/f "Потрошителі" (2) 01.50 Події 02.35 "Говорить Україна" 03.45 Зоряний шлях 04.30 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 1 05.25 Події

07.00 Події 07.10 Ранок з Україною 08.00 Події 08.10 Ранок з Україною 09.00 Події 09.15 Зоряний шлях 10.15 "Говорить Україна" 12.40 Реальна містика 13.25 X/f "Жила собі любов" 15.00 Події 15.30 X/f "Жила собі любов" 16.10 Т/с "Жіночий лікар 2" 18.00 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 2 19.00 Події 19.45 "Говорить Україна" 21.30 Футбол. Ліга чемпіонів УЄФА "Реал" - "Шактар" 23.50 Події дня 00.10 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі 2", 1 і 2 (2) 02.00 Події 02.45 X/f "Потрошителі" (2) 04.35 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 2 05.25 Події

08.10 Ранок з Україною 09.00 Події 09.15 Зоряний шлях 10.15 "Говорить Україна" 12.40 Реальна містика 13.25 X/f "Продається кішка" 15.00 Події 15.30 X/f "Продається кішка" 16.10 Т/с "Жіночий лікар 2" 18.00 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 3 19.00 Події 19.45 "Говорить Україна" 21.30 Футбол. Ліга чемпіонів УЄФА "Динамо" - "Порту" 23.50 Події дня 00.10 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі 2", 3 і 4 (2) 02.00 Події 02.45 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі" (2) 04.05 Зоряний шлях 04.35 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 3 05.25 Події

09.00 Події 09.15 Зоряний шлях 10.15 "Говорить Україна" 12.40 Реальна містика 13.25 X/f "Я тебе ніколи не забуду" 15.00 Події 15.30 X/f "Я тебе ніколи не забуду" 16.10 Т/с "Жіночий лікар 2" 18.00 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 4 19.00 Події 19.45 "Говорить Україна" 21.55 Футбол. Ліга Європи УЄФА "Дніпро" - "Лацио" 00.00 Події дня 00.15 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі 2", 5 і 6 (2) 02.10 Події 03.00 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі" (2) 04.35 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 4 05.25 Події

10.15 "Говорить Україна" 12.40 Реальна містика 13.25 Т/с "Будинок слячких красунь", 1 і 2 15.00 Події 15.30 Т/с "Будинок слячких красунь" 18.00 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 5 19.00 Події 19.45 "Говорить Україна" 21.00 X/f "Я його зліпила" 23.00 Події дня 23.30 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі 2", 7 і 8 (2) 01.30 Події 02.15 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі" (2) 04.20 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 5 05.10 Події 06.00 Т/с "Жіночий лікар 2" 07.00 Події 07.15 Т/с "Жіночий лікар 2" 08.50 Відверто з Машею Ефросіною 10.00 Зоряний шлях. Субота 11.00 X/f "Що приховує любов" 12.50 X/f "Продається кішка"

15.00 Події 15.20 Т/с "Ангеліка", 1-4 19.00 Події 19.40 Т/с "Ангеліка", 5 і 6 21.50 X/f "Я тебе ніколи не забуду" 23.45 Зоряний шлях. Субота 00.40 Відверто з Машею Ефросіною 01.45 Події 02.25 Т/с "С.С.І.: Місце злочину: Маямі" (2) 04.30 Події 05.10 Реальна містика. Неділя, 20 вересня 06.40 Події 07.20 Реальна містика 09.10 Т/с "Будинок слячких красунь" 13.00 X/f "Я його зліпила" 15.10 Т/с "Ангеліка", 7-10 19.00 Події тижня з Олегом Панкотою 19.40 10 хвилин з прем'єр-міністром 20.00 Т/с "Ангеліка" 22.00 X/f "Що приховує любов" 23.50 Зоряний шлях 01.35 Т/с "Клан ювелірів. Тасмани", 1-5 06.00 Події тижня з Олегом Панкотою

ICTV

Понеділок, 14 вересня 05.15 Служба розшуку дітей 05.20 Мс "Пригоди мультяшок" 06.00 Надзвичайні новини 06.45 Факти тижня 08.45 Факти. Ранок 09.15 Надзвичайні новини Підсумки з К. Стопнім 10.00 Труба містера Соаски 11.00 X/f "Джуманджі" 12.45 Факти. День 13.20 X/f "Джуманджі" 13.35 X/f "Гонимі" 15.30 X/f "Месники" 15.45 Факти. День 16.20 X/f "Месники" 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини 20.20 Дістало! 21.05 Факти. Вечір 21.25 Свобода слова

17.40 Т/с "Слідчі" 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини 20.20 Цивільна оборона 21.05 Факти. Вечір 21.25 Т/с "Пес" 22.25 Т/с "Відліл 44" 23.25 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" Середня, 16 вересня 05.05 Служба розшуку дітей 05.10 Студія Вашингтон 05.15 Провокатор 06.05 Факти 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15 Надзвичайні новини 09.50 Т/с "Код Костянтина" 10.50 Т/с "Слідчі" 11.55 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" 12.45 Факти. День 13.20 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" 14.20 Антизомбі 15.20 Т/с "Відліл 44" 15.45 Факти. День 16.20 Т/с "Відліл 44" 16.40 Т/с "Код Костянтина" 17.40 Т/с "Слідчі" 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини 20.20 Секретний фронт 21.05 Факти. Вечір 21.25 Т/с "Пес" 22.25 Т/с "Відліл 44" 23.25 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" Четвер, 17 вересня 05.15 Студія Вашингтон

05.20 Провокатор 06.05 Факти 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15 Надзвичайні новини 09.45 Т/с "Код Костянтина" 10.40 Т/с "Слідчі" 11.50 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" 12.45 Факти. День 13.10 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" 14.00 Антизомбі 15.00 Т/с "Відліл 44" 15.45 Факти. День 16.20 Т/с "Код Костянтина" 17.35 Т/с "Слідчі" 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини 20.20 Інсайдер 21.05 Факти. Вечір 21.25 Т/с "Пес" 22.25 Т/с "Відліл 44" 23.25 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" П'ятниця, 18 вересня 05.15 Служба розшуку дітей 05.20 Студія Вашингтон 05.25 Провокатор 06.05 Факти 06.30 Ранок у великому місті 08.45 Факти. Ранок 09.15 Надзвичайні новини 09.50 Т/с "Код Костянтина" 10.50 Т/с "Слідчі" 12.00 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" 12.45 Факти. День 13.20 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" 14.20 Антизомбі 15.20 Т/с "Відліл 44" 15.45 Факти. День 16.20 Т/с "Відліл 44" 16.45 Факти. Вечір 17.45 Т/с "Слідчі"

18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини 20.20 Антизомбі 21.05 Факти. Вечір 21.25 Т/с "Пес" 22.30 Т/с "Відліл 44" 23.25 Т/с "Морська поліція. Новий Орлеан" Субота, 19 вересня 05.50 Факти 06.15 Мс "Пригоди мультяшок" 06.55 Стоп-10 07.50 Провокатор 09.35 Секретний фронт 10.35 Антизомбі 11.30 Дістало! 12.30 Цивільна оборона 12.45 Факти. День 13.00 Цивільна оборона 13.45 Інсайдер 14.40 Т/с "Пес" 18.45 Факти. Вечір 19.20 Надзвичайні новини Підсумки з К. Стопнім 20.05 X/f "Падіння Олімпу" 22.20 X/f "Еверлі" (2) Неділя, 20 вересня 06.10 Факти 06.40 Мс "Пригоди мультяшок" 07.20 Т/с "Рюрик" 08.45 Українці Афганісис 09.40 Зірка YouTube 11.00 Дивитися всім! 12.00 Труба містера Соаски 12.45 Факти. День 13.10 Дивитися всім! 14.15 X/f "Код доступу" 16.15 X/f "Падіння Олімпу" 18.45 Факти тижня 20.25 10 хвилин з Прем'єр-міністром України 20.35 X/f "Штурм Білого дому" 23.15 X/f "S.W.A.T. Спецназ міста ангелів" (2)

Депутати районної ради, голови сільських, селищних та міської ради глибоко сумують з приводу смерті депутата районної ради Івана Олексійовича Мазура і висловлюють щире співчуття рідним та близьким покійного. Поділяємо Ваш біль і разом з Вами низько схилимо голову у скорботі. Вічна пам'ять!

Колектив редакції газети «Дунавецький вісник» висловлює щире співчуття колегі, редактору газети Любові Іванівні Лемешко з приводу смерті чоловіка Івана Олексійовича Мазура. Нехай наше співчуття полегшить Ваше горе.

Дунавецьке районне літературно-мистецьке об'єднання «Сонях», первинне об'єднання обласної організації НСЖУ висловлюють щире співчуття Йосипу Петровичу Осецькому з приводу важкої втрати – смерті брата Фелікса. Нехай наше співчуття полегшить Ваше горе.

Минув рік з дня смерті дорогої нам людини - дружини, мами, бабусі і прабабусі - Садлій Людмили Миколаївни. Рік без нашої мамусі пройшов дуже важко. Не віриться, що її нема. Вона супроводжує нас усюди. Хочеться постійно її щось розповісти, порадитись. Але... Більше півстоліття працювала наша матуся в закладах охорони здоров'я. І в дитячій консультації, і в відділенні хірургії її пам'ятають як порядну, добросовісну, віддану своїй справі людину. В наших серцях вона залишилась надзвичайно турботливою, лагідною, щирою, доброю. Для кожного із нас мамуся вміла знайти слова, що залишали в душі тепло і спокій. Хто знав її, помоліться разом з нами за неї, згадайте добрим словом. Хай буде їй вічний спокій і вічна пам'ять про неї в наших серцях.

Несподівана звістка про смерть Алексєєва Юрія Всеволодовича болісно вразила педагогічний та учнівський колектив Рахнівської ЗОШ І-ІІ ст. 27 серпня не стало доброї, чуйної, добросовісної людини, професійного педагога, мудрого керівника. Його ім'я назавжди закарбується в історії Рахнівської школи. Світлий слід в пам'яті багатьох поколінь залишив після себе всіма шанований Юрій Всеволодович. Ви жили для всіх, віддавши себе до останнього крихти, а про себе не думали. Ви назавжди в наших серцях, в наших думках, в наших душах, у спогадах багатьох поколінь. Дорогий нам усім Юрію Всеволодовичу! Нехай земля Вам буде лебединим пухом. Вічна Вам пам'ять! Пам'ятаємо, сумуємо... Ваші колеги та учні

Важке горе прийшло у сім'ю директора Лошковецької ЗОШ І-ІІ ст. Поліни Вацлавівни Крикун. Не стало близької людини – чоловіка Анатолія, який помер після важкої хвороби. Друзі та подруги висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійного. Вічна пам'ять і Царство Небесне покійному.

Після важкої хвороби обірвалось життя громадського активіста, члена громадської ради при Дунавецькій райдержадміністрації, Чанківського сільського голови Володимира Васильовича Радецького. Глибоко сумуємо та висловлюємо щире співчуття рідним та близьким покійного з приводу важкої втрати дорогої людини. Нехай покійному земля буде пухом і вічною пам'ять про нього. Члени громадської ради при Дунавецькій РДА

Проводиться відбір офіцерів, солдат, сержантів та старшин запасу для прийняття на військову службу за контрактом до Збройних Сил України.

До прийняття на військову службу підлягають військовозобов'язані, які висловили бажання проходити службу в Збройних Силах України.

Під час вступу на військову службу за контрактом виплачується грошова винагорода: рядовому складу – вісім мінімальних заробітних плат, особам сержантського та старшинського складу – дев'ять мінімальних зарплат, офіцерському складу – десять мінімальних зарплат.

Для вирішення соціально-побутових питань один раз на рік надається соціальна допомога у розмірі місячного окладу.

Військовослужбовці, які проходять службу за контрактом, мають право на чергові та додаткові відпустки.

За довідками звертатися: 32400 Хмельницька область, м. Дунаївці, вул. Шевченка, 65 - районний військовий комісаріат, кабінет №10.

Микола ЧУБИК,

військовий комісар Дунаєвського районного військового комісаріату, підполковник

Фахівці застерігають

Про небезпеку виникнення пожеж при спаленні сухої рослинності

Головне управління ДСНС України в Хмельницькій області вкрай стурбоване ситуацією зі спалюванням сухої трави та післяжнивних залишків, що склалась останнім часом в області. Нерідко такі пожежі призводять до займання розташованих поруч будівель, відключень повітряних ліній електропередач надвисокої напруги, а також пожеж лісових насаджень та торфовищ, у зв'язку з чим державі наносяться значні матеріальні та екологічні збитки.

Враховуючи досвід попередніх років, у найближчий час можливо спрогнозувати виникнення загорань стерні на полях та сухої трави в лісових масивах області.

Як відомо, вогонь при невмілому та недбалому поводженні може завдати великого збитку, призвести до загибелі людей, значних матеріальних збитків та взагалі до катастрофи.

Із встановленням сонячної погоди люди частіше відвідують власні дачні масиви, почастішали походи до лісу, щоб відпочити від напружених буднів. Але через нехтування правилами пожежної безпеки нерідко виникають пожежі саме на відкритих територіях власних домоволодінь, лісових масивах та степових зонах.

У ЗВ'ЯЗКУ З ЦИМ ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДСНС УКРАЇНИ В ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО ВСІХ ГРОМАДЯН З СУВОРИМ ЗАСТЕРЕЖЕННЯМ:

Шановні громадяни! В суху пору року і в пожежонебезпечних місцях слід бути особливо обережними при поводженні з вогнем: очищайте місце, призначене для вогнища, від сухої трави, листя, гілля та іншого лісового сміття; не розкладайте вогнище поблизу звисаючих крон дерев, в хвойних молодниках, серед сухого очерету, на торфовищах тощо; не залишайте вогнище без нагляду; не залишайте місце відпочинку, не впевнявшись, що вогнище погашено.

СПОРТ/ФУТБОЛ

ПОЄДИНОК БУВ ДИНАМІЧНИМ І НАПРУЖЕНИМ

Минулої суботи на оновленому зеленому полі стадіону «Колос» відбувся матч другого кола Чемпіонату області з футболу серед команд прем'єр-ліги, який привернув увагу вболівальників

хлопці у досить важкій і гострій грі змогли з мінімальним рахунком 1:0 перемогти своїх суперників та водночас проявити свій бійцівський характер. Хоча голевих моментів вистачало, переможний гол у сітку

різних поколінь. Саме того дня, 5 вересня, свій поєдинок проводили ФК «Дунаївці» та ФК «Славути». Ось як його прокоментував директор РЦ ФЗН «Спорт – для всіх» Микола Кулик:

– Матч був динамічним, напруженим і словнений протистояння, – розповідає Микола Миколайович. – Як відомо нашим читачам, в обласному чемпіонаті ФК «Дунаївці» (тренер Микола Яковенко) виступає у складі сформованому з лише з місцевих вихованців. У ній немає «легионерів». І, як показав результат суботньої зустрічі, наші

гостей зі Славути забив один з найкращих бомбардирів турніру Микола Бланік.

Переконали, що тренеру Миколі Яковенку вдалось сформувати (і вболівальники у тому змогли переконатися) міцну команду з талановитих місцевих футболістів. Після цієї перемоги ФК «Дунаївці» вкоренились на третій позиції обласного чемпіонату, а тому варто побажати нашим спортсменам наступних вдалих матчів та перемог!

Володимир ОЛІФЕР, фото автора

ОГОЛОШЕННЯ * РЕКЛАМА

* Послуги *

ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Дунаївці - Москва

Дунаївці - Санкт-Петербурга

Доставка клієнтів щоденно з дому до місця призначення комфортабельними мікроавтобусами та автобусами.

0960537007, 066343049

Чистимо криниці

механізованим способом на відмінно
Тел.: 067-339-65-04, 050-87-36-330,
097-684-59-47.

* Продам *

3-кімнатну квартиру на першому поверсі 5-типоверхового будинку. Розташування кутове, що дає можливість прибудови площі. Загальна площа: житлова – 43 м. кв., кухня – 9 м. кв., опалення центральне. Наявний сарай. Адреса: вул. Ювілейна, 18 (військове містечко).

Тел.: 0965780222, 0673502334.

Земельну ділянку під забудову на Заславлі (поряд с жилі новобудови).
Тел.: 0961004878.

Будинок в с.Рахнівці. Є всі господарські будівлі, сад, гараж та земельна ділянка 0,17 га. Можливий обмін на автомобіль.
Тел.: 0982900873, 0677767570.

Самотня вдова офіцера, жителька м. Дунаївці 1945 р.н. для спільного сімейного життя шукає військового офіцера, пенсіонера-ідвіця або цивільного без шкідливих звичок 1941-1945 р.н. жителя м. Дунаївці.
Тел.: 0673390538 (телефонувати з 19.00 по 20.00 год.) Плюс

Згідно рішення п'ятдесяті сесії Дунаєвської міської ради від 14 серпня 2015 року №7-50/2015р. затверджено детальний план території південно-східної частини кварталу в межах вулиць Червоноспартиланська, Дмитра Жлоби, Шевченка. Новомовтнева для обґрунтування можливості розміщення садибної та гаражної забудови в м. Дунаївці Хмельницької області.

Виконавчий комітет міської ради

* Потрібні на роботу *

В більярдний клуб "Снайпер" на постійну роботу потрібні офіціанти.
Тел.: 0674580326.

У продовольчий магазин потрібен продавець. Тел.: 0679730271.

VISA ЦЕНТР

Допомога в оформ. робочої та шенген віз до Польщі та інших країн.
Пропонуємо роботу в Польщі
тел.: 068 772 31 32
тел.: 097 162 88 88
тел.: 096 403 08 00

Працевлаштування в Польщі для чоловіків та жінок. Тел.: 096 690 09 26.

Терміново на постійну роботу в Дунаєвський ливарно-механічний завод потрібні слюсарі-механоскладальники та електрогазозварювальники.
Тел.: 0676645369.

Безкоштовні оголошення

* Продам двокімнатну квартиру в м. Дунаївці по вул. Київська, 30/99 (8 поверх). Тел.: 0967090822.
* Циркулярку плюс фуганок. Тел.: 0982255784.
* Продам робочу кобилу, 7,5 років, с. Зелене. Тел.: 0979985292.
* Продам будинок в с. Великій Жаанчці. Є кухня, сарай, погріб, земельна ділянка 0,60 га. Тел.: 0686461344.
* Продам весільні рушники і картоплю. Тел.: 0680359949.

* Загублені документи *

Втрачене посвідчення тракториста-машиніста серії БР №388960, видане 15.07.1983 р. СПТУ №38 с. Балин на ім'я Фармаген Сергія Сергієвича, вважати недійсним.

Втрачений державний акт на земельний пай серії ІІ-ХМ №012275, виданий рішенням Ставищенської сільської ради №339 від 4 січня 1999 р. на ім'я Горбатюк Станіслава Василівича, вважати недійсним.

Втрачений сертифікат на земельну частку (пай) серії ХМ №0388801, реєстрований №799, виданий 24.04.1997 р. члену КСП "Жаанчик" с.В.Жаанчик гр. Протасу Василю Миколайовичу, вважати недійсним.

ЗАПРОПОНУЙТЕ КАНДИДАТУРУ НА ПОСАДУ МІСЬКОГО ГОЛОВИ!

Звертайтеся за тел.:

0962120745

ТІЛЬКИ РАЗОМ
МИ ПЕРЕМОЖЕМО!

СОЛІДАРНІСТЬ
БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА

П'ятниця, 11 вересня

мін. +9°, макс. +17°

На нас чекає похмура погода, яка проявиться тільки ввечері. Без опадів.

Субота, 12 вересня

мін. +12°, макс. +16°

Хмарна погода протримається увесь день. Без опадів.

Неділя, 13 вересня

мін. +12°, макс. +16°

Протягом усього дня погода буде похмурою. Без опадів.

Понеділок, 14 вересня

мін. +11°, макс. +17°

У цілому погода очікується хмарна, лише ненадовго день порадує нас ясним небом.

Прогноз погоди

Без опадів.

Вівторок, 15 вересня

мін. +11°, макс. +19°

Хмар на небі спостерігатися не буде, день обіцяє бути ясным. Без опадів.

Середа, 16 вересня

мін. +13°, макс. +20°

Небо буде ясным до самого завершення дня. Без опадів.

Четвер, 17 вересня

мін. +14°, макс. +22°

Небо буде ясным до самого завершення дня. Без опадів.

13-го вересня святкуватиме 12-річчя дорога донечка, онучка, сестричка **Маринка Кузнєць** з с.Гута Яцьковецька

Нехай сяють очі з ніжністю,
А серце розквітне радістю,
Хай доля красива, як соняшник,
Дарує тобі щастя райдугу.
Хай сонечко світить із ясного неба,
Бажаєм усього, чого тільки треба.
Хай доля дарує довгого віку,
Добре здоров'я і щастя без ліку,
Хай омивають дім твої тривоги,
Цвітом і рясом проляжуть дороги.
Щоб серце твоє зіграло тепло,

Щоб завжди в душі панувало добро,
Краси і наснаги, здоров'я без ліку
І довгого, довгого щедрого віку.

З любов'ю мама, тато, дідуся,
прабабка, брати, сестричка, тітка

Прекрасне навколо нас

Троянди не можуть не подобатись,

бо малює як квітка наділена подібною розкішністю.
Дунавецьке подружжя Левицьких любить троянди не тільки за це

- Вони настільки гарні, що дивуєшся їхній довершеності, адже надто гарні як в бутонах, так і тоді, коли розпускаються у всій красі.

Для трояндових кущів, які в'януть, подружжя встановило

спеціальні металеві конструкції. З втіленням ідей допоміг сусід Володимир Ульянов і тепер квіти густо обліпили червоними суцвіттями ту опору

Питаю Ольги Андріївни, де купувала трояндові саджанці і як за ними доглядася.

- Троянди виростила сама усім відомим методом «під бан-ку». Підживлюю їх настоєм з курячого посліду і води.

Ним же підживляю й інші рослини, - каже жінка.
Наприкінці червня на подвір'ї моїх нових знайомих вро-чисто майорять білосніжні пілії та ромашки. Є тут ще особливо гарні жовті пілії. Почуває себе добре і юка: До речі, якщо поса-дити її вдома, то

зацвіте вона тільки на третій рік.

Улюблена кімнатна рослина Василія Андріївнича та Ольги Андріївни - лимон. На літо він «перейжджас» надвір, де йому цілком комфортно. Лимон посадили та нащепили 15 років тому, і з того часу він регулярно плодоносить. Вага найбільшого плода сягає біля 750 грам! Правда, чекати врожаю треба доволі довго - лимони ростуть і дозрівають близько семи-восьми місяців.

Левицькі певні, що висівачини-саджанці рослинок, вкладася у неї й частку своєї енергії, а на знак подяки отримуватиме буйне цвітіння чи щедрий врожай. А ще вони чудово орієнтуються та знаються не лише на квітах, але і на тих рослинах, що мають лікувальні властивості.

Цікаво, що на провулку Загородньому, де мешкають мої співрозмовники, практично біля кожної оселі є квітуча клумба, і це приємно не лише для ока й душі господарів, але і для перехожих.

Оксана Іванець, фото автора

8-го вересня святкував свій день народження наш дорогий син, люблячий батько

Олег Леонідович Васильєв з с.Панасівка

Дуже шкода, що у свій день народження він не поряд з нами. Олег зараз перебуває на Сході країни, у зоні АТО - захищає нашу землю від окупантів. Дорогий наш синок, батьку! Щиро вітаємо тебе зі святом, бажаємо здоров'я, витримки і миру. Ми усі з нетерпінням чекаємо тієї хвилини, коли ти переступиш поріг батьківського дому та обіймеш своїх рідних. І щодня благаємо Бога про твоє щасливе повернення!

Петять роки, як пебеди у вирій,
Життя іде - його не зупинить.
Прийми вітання наші щирі,
Ще до ста років зичимо прожити.
Хай буде поруч віра і надія,
Як два крила, що впасти не дадуть,
І сам Господь по милості наділить
Ще довгих літ, що сонцем виграють.
Хай Матір Божа тебе охороняє,
В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос здоров'я посиляє
На многі і благі літа.

З любов'ю батьки Галина і Леонід, син Владислав,
сестри Марта та Неллі з сім'ями,
рідні та близькі, друзі

Вітаємо з днем народження **Олега Леонідовича Васильєва**

З 2014 року Олег перебуває в зоні АТО в 53 бригаді. Бере участь у бойових діях на території смт.Пуганське, м.Щастя, м.Авдіївка.

Прийми вітання найщирші
І побажання в цей святковий день!
Щоб від життя ти мав радість,
А ще - любов і шану від людей.
Нехай здоров'я завжди міцним буде,
Щоб у роботі ладилось усе.
За справи добрі хай шанують люди.
В сім'ю хай доля ласкаво несе!

Хай Бог Милосердний
з високого неба
Дарує усе, чого треба,
А Матінка Божа - Цариця Свята
Дарує щасливі і довгі літа!

За дорученням жителя сіл Панасівка та Сичинці сільський голова Володимир Білецький

Знахідка для туристів

Минуле літо, що у ці дні, скоже, уже здало свої права, було аномально спекотним і засушливим. Тож не дивно, що багато людей прагнуло вирватися на відпочинок біля водойми. А в с.Лисець чи не найпопулярнішим місцем відвідування був місцевий водоспад Бурбун, що знаходиться у так званому Малому Яру. Це природне утворення розташоване у руслі маленької річечки Бобравки і має висоту близько 5 метрів. І хоча його немає на туристичних мапах України, та цього літа водойму відвідало багато людей навіть з інших областей України, привозили на екскурсії і групи дітей з табору «Подільські джерела». Справа у тому, що останнім часом в Інтернеті з'явилася багато знімок і згадок про Бурбун - діти і підлітки з Лисця активно поширили таку інформацію в мережі. Та й у центрі Дунавець, хто звернув увагу на банер на колишній Дошці пошани, також можна побачити Лисецький водоспад.

Місцеві люди помітили, що в долині біля водоспаду температура повітря приблизно на 4 градуси нижча, ніж на горі. Тож не дивно, що навіть у спекотний день тут можна було відчутти таку бажану прохолоду і свіжість. Знайшлися в селі і люди, що облагородили місце для відпочинку - змайстрували тут столики з лавочками, кладки та трамплін - багато відпочивальників все ж наважуються скупатися у холодній воді. Більше того, це саме місце облюбували і «моржі», що приходять скупатися на Водохреще - Бурбун у пам'яті моїх односельців замерзає тільки один раз (картина обледенілого водоспаду - дуже живописне видовище).

Коли я була дитиною, то пробиратися до цього місця треба було через високі зарості кропиви та попухів. Зараз

7-го вересня святкувала свій ювілей дорога донечка, рідна матуся, любя бабуся, хороша сестричка

Лідія Василівна Михайлова з с.Блищанівка

Хай життя твоє квітне цвітом,
І день народження приходить
знав і знав,
А доля хай дарує з кожним роком
Міцно здоров'я, щастя і любов.
Хай Мати Божа тебе оберігає
Від зла, хвороби і журби,
Нехай Господь щедроти посиляє
Сьогодні, завтра і завжди.
З любов'ю та повагою мама,
донька з чоловіком, онук Ярослав,
сестра з чоловіком та дочкою

11-го вересня святкуватиме день народження дорогий зять, швагрю, дядько

Олександр Олександрович Шевець з с.Нестерівці

Перші 10 років -
собі дитинство залишило,
Другі 10 років - взяла юності пора,
А треті 10 років сьогодні наступили,
Новий етап -
дорослого, сімейного життя.
Тож ми вітаєм з ювілеєм щиро,
Бажаємо достатку, радості, добра,
Здоров'я міцного, злагоди і миру.
Щоб завжди тебе Мати Божа берегла!
А Господь тобі хай посиляє
Щасливі й незабутні дні,
Ангел-охоронець хай з плеча не злітає,
Завжди допомагає в дорозі і в труді.

З повагою теоща, теща і сім'я Юцишиник

12-го вересня на районному стадіоні «Колос» відбудеться свято, приурочене Дню фізичної культури та спорту.

У програмі:

- * показові виступи кращих спортсменів Дунавецькими та учасників художньої самодіяльності;
- * чемпіонат району з волейболу;
- * змагання з міні-футболу на приз «Шкіряний м'яч»;
- * змагання з гирьового спорту;
- * змагання з армспорту;
- * змагання з шахів.

Початок о 10:00

туди не те що зійти, а й проїхати на авто можна без проблем. Я не знаю, чи так воно й добре - схований від людського ока, водоспад зберігає свою природну перлюваність. Чи не станеться так, що з масовим приходом екскурсантів тут з'являться гори сміття та знівечені дерева і куші? Адже до кожного потічка не приставили сторожа. Даруючи людям подібну красу, природа також очікує на бережливе ставлення.

Людмила Весела, фото автора

Редиктор: Валентина БАЙТАЛЮК
Засновник - Дунавецька районна рада
Секретарка при редації:
АОО №157133 від 28.01.14 р.
Друк: ТОВ «Рейс» ЛТД (м. Вінниця, вул. Пугачова 1).
Тел. (097) 136-33-13. e-mail: druk33@ukr.net
Зна. №13803.

Наша адреса: 32400, м. Дунаївці, вул.Шевченка, 50.
Тел.: редакція - 3-13-34, мобільний: 0678790642.
Ел.адреса: duvak@ukr.net

Випускники видання: **Наталія Гунчак**,
керівник: **Валентина Байталюк**

Редація не завжди поділяє поглядів авторів публікацій, має право редагувати і скорочувати тексти. За точність фактів відповідальність несе автор, достовірність оголошень, на рекламні результати, якість друку - друкарня, своєчасність доставки - редакція несе відповідальність за це.
Дістуватиме з читачами - лише на сторінках газети. Рубрики не повертаються. Статті у разі несплати не пересилаються, відсутність автором листів не лієт.

*** матеріали з творами подібними друкуються на запитання авт.

Купон безкоштовного оголошення в "ДВ"
Презентація цього купона має право на приватне оголошення в газеті (при наданні послуг і варті документації) до 10 січня за умовності вказані при наданні купона.

Ідент: 43174. Тираж: 2782.